

## Житие на света мъченица Анисия

На 30 декември се чества паметта на св. мчца Анисия.

Св. Анисия е родена в град Солун. Тя била надарена с всички земни блага. Родителите ѝ благочестиви и твърде богати, проявявали големи грижи за нейното възпитание и тя от детство обикнала Бога повече от всичко на света. С радост изучавала Неговия закон, усърдно се стараела да изпълнява Неговата воля. Нейният ум и красота били необикновени. Тя бързо напредвала във всички науки и родителите ѝ на могли да се нарадват на дъщеря си.

Но още от ранна младост Анисия преживяла голяма скръб, тя се лишила от добрите си родители. След смъртта им тя останала едничка наследница на грамадното имение. Получила несметно количество всякакви богатства: имоти, пари, златни и сребърни съдове, многоцветни облекла, украсени със злато и бисери. Но това богатство не радвало Анисия, а я плашело. Тя знаела, че в богатството има много изкушения, че то често възбужда в човека гордост и пустославие и че лесно отдалечава от Бога. Боейки се от тия изкушения, Анисия непрестанно молела Бога за помощ, молела Го да я упъти да употреби даруваното богатство за полза, а не за погубване на душата си. Най-после решила да раздаде всичко на бедните. Продавайки имуществото си, тя не определила цената му, а казала на търговеца, че продава имота, който принадлежи на бедните, така че той да определи справезлива цена, защото Господ обича справедливостта и отплаща по справедливост.

След продажбата Анисия започнала да раздава пари на бедните. Тя посещавала болници и затвори, носейки на нещастните щедри помощи. Но не само с пари помагала Анисия – тя прислужвала на болните, давала им лекарства, превързвала им раните, служела им с усърдие и любов. Като раздавала богатството си, тя сама почнала да живее в крайна бедност, като прекарвала дните в работа, а нощите в молитва. В тая доброволна бедност, сред лишения от всякакъв род, тя почувствала повече душевна радост, отколкото мнозина богати в разкошните си дворци, защото не богатството съставя щастие за човека, а спокойната съвест и вътрешния мир.

По това време царствал нечестивият Максимиан. След като избил в страшни мъчения стотици християни той решил, че християните са недостойни за това, да ги умъртвяват пред царските очи. Каква нужда има, мислел той, да бъдат разпитвани и съдени и да се записват думите и деянията им? Защото тези официални съдебни актове и решения ще се четат и ще се предават от поколение на поколение от тези, които изповядват същата християнска вяра, и след това паметта им ще се празнува во веки. А защо да не се разпореда да ги колят като животни, без разпити и съдебни актове, така че и смъртта им ще бъде неизвестна, и паметта за тях ще заглъхне в мълчание?

Като взел такова решение, нечестивият цар веднага издал всеобща заповед, според която всеки желаещ можел без страх да убива християни, като не се опасява нито от съд, нито от наказание за убийството. И започнали да избиват безброй християни ежедневно и във всички страни и градове и села, на площадите и по пътищата. Всеки, който срещнел вярващ, веднага щом узнавал, че е християнин, в същия час, без да казва нито дума, го удрял с нещо или го пронизвал с нож, или го посичал с меч или с някакво друго попаднало в ръцете му оръдие, или го убивал като звяр с камък или тояга, така че се изпълнили словата на Писанието: "Заради Тебе ни затриват всеки ден, смятат ни за овци, обречени на клане".

В това ужасно време, един ден когато езичниците извършвали някакъв идолски празник ипринасяли жертви на боговете, Анисия отивала на църква. Един войник видял Анисия и извикал да спре, понеже искал да я принуди да принесе жертва на идола. Изплашената девойка се прекръстила. Войникът я запитал коя е тя. Анисия кротко му отговорила, че е рабиня Христова и отива на църква. Войникът я хванал грубо, за да я принуди да пренесе жертва на езическите богове. Анисия се съпротивила. Тогава той извадил меча си и я убил (298 г.).

Самите езичници укорили войника за неговото жестокосърдие, като видели убитата невинна млада девойка. Християните с благоговение погребали тялото ѝ.

Днес мощите на света Анисия се покоят в солунския храм Св.Димитър Мироточиви.

Света Анисия, моли Бога да ни укрепи във вярата в Теб, да не изпадаме в малодушие и маловерие.

Из „Жития на светиите“ - Синодално издателство, София, 1991 година